

На основу чланова 22. и 24. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Стојан Марковић, Зоран Ивошевић, Петар Јеремић, Божо Прелевић, Владо Мареш, Тамара Скрозза, Предраг Аздејковић и Тихомир Тришић, на седници одржаној 26. 6. 2014. године, већином гласова доноси

ОДЛУКУ

Текстом „Николићу, имаш ли ти имало стида?!” објављеним 31. маја 2014. године у онлајн издању, дневни лист „Ало“ **није прекршио одредбе Кодекса новинара Србије.**

Комисија није успела да усагласи одлуку о томе да ли је “Ало” прекршио Кодекс новинара текстом под насловом “Сами стекриви”, објављеним истог дана у штампаном издању листа. Потребне већине за одлуку да је Кодекс прекршен није било, јер није успуњен услов да „за“ мора да гласа најмање један представник сваког од четири оснивача Савета и бар један представник јавности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Томислав Николић, председник Србије, поднео је жалбу оцењујући да је лист “Ало”, објављивањем спорног текста, прекршио одредбе Кодекса новинара Србије о истинитости извештавања и одговорности новинара, са намером да га на омаловажавајући и подругљив начин карактерише као неко га ко нема самилости према страдању грађана погођених поплавама.

Он је у жалби навео да је “Ало” најпре злонамерно променио суштину и садржај изјаве коју је дао 24. маја 2014. године и то на тај начин да је пронето да је председник оптужио грађане да су сами криви што су се подавили у поплавама.

Лист је затим, обављајући фотографију снимљену приликом посете председника Србије и Словеније Обреновцу, испод фотографије написао да је председник, након те изјаве сада и гестикулацијом, која је протумачена као “сами сте криви”, показао шта мисли о унесрећеном народу. Аутор текста наводи да је председник тиме “исказа о свако одсуство са осећања према страдалима у поплавама”.

Томислав Николић је истакао да се све време понашао у складу са Уставом и Законом о ванредним ситуацијама, по којима председник нема никаква овлашћења да спроводи мере у ванредним ситуацијама, већ то ради Влада. Он је, ипак, звао председнике многих држава и тражио помоћ, супруга и он су лично донирали 1,8 милиона динара, а уз помоћ фондације “Драгица Николић” организовао је прикупљање помоћи и слање грађевинских машина и камиона у поплављена подручја.

“Сматрам да је у овом случају, поред могу гледа, као и интегритета председника Републике, повређен и интерес читаоца који је, на бази претпостави од стране новинара, погрешним

приказивањем чињеница доведен у заблуду и тако спречена да сазна истиниту, тачну и потпуну информацију.

У одговору на жалбу ДејанВукелић, главни и одговорни уредник листа “Ало”, истиче да Кодекс није прекршен, те да је Редакција овим текстом хтела да укаже на “континуирано непримерено понашање председника током и после поплава”. Редакција листа и даље верује да је његова порука Обреновчанима скандалозна и да се не може тумачити другачије него онако како су они то урадили.

“Председник је унесрећене грађане врло јасно оптужио да су одговорни за трагедију која их је задесиила јер се ‘држава изванредно снашла, Влада је беспрекорно обавила свој посао, али грађанима није вредело што смо их сви молили, па су данас ваљда схватили’. Председник је тиме увредио жртве и понео се нечасно, чиме је као грађанин ТомиславНиколић нанео немерљиву штету угледу институције председника Републике на чијем се челу тренутно налази”, наводи се, између осталог, у одговору и додаје да је “Ало” искористио право да кроз сатирично графичко решење заштити институцију председника од непримереног понашања појединца који обавља ту функцију.

Чланови Комисије за жалбе оценили су да лист није злонамерно променио суштину председникове изјаве: “ово је за грађане велика опомена, ако им није вредело што смо их молили, упућивали апеле преко свих медија да се евакуишу и да нас послушају, данас су ваљда схватили. Да је само било мало више сарадње да бисмо избегли људске жртве, а материјалне жртве не можете да избегнете, али можете да поправите. Људске жртве можете да избегнете, а не можете да поправите, у томе је сва разлика и сва наука после ове поплаве”. Новинари су, по мишљењу комисије, изнели свој вредносни уд о ономе то је председник рекао, због чега се не може говорити о томе да је Кодекс прекршен неистинитим извештавањем.

Будући да је текст у штампаном издању, сасвим другачије опремљен, мишљења чланова Комисије била су нешто другачија. Шест чланова Комисије сматрало је да Кодекс није прекршен у овом случају, док су два члана Комисије сматрала да јесте и то тиме што се на основу гестикулације закључује како Николић размишља, односно што се претпоставка редакције о томе шта он показује представља као чињеница. Они су такође сматрали да су непримерени и изрази да је председник дошао на сафари, као и да обезбеђење има задатак да га заштити од поплављене сиротиње, док су осталио ценили да је “текст могао да буде пристojнији”, али да се не може говорити о кршењу Кодекса. Иако је две трећине присутних чланова Комисије гласало за то да нема повреде Кодекса, одлука, ипак, није донета јер није испуњен услов да „за“ мора да гласа најмање један представник сваког од четири оснивача Савета и бар један представник јавности.

Стојан Марковић